

മറ്റൊരു സ്മാരകം ആവശ്യമില്ലാത്ത നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ

കുനമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാർ

നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ 1904 ജൂൺ 20ന് അന്തരിച്ചു. ഏതാനും മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്നത്തെ അപ്പസ്തോലിക് ഡെലഗേറ്റ് മോൺസിഞ്ഞാർ. സലൈസ്കി പുത്തൻ പള്ളി സന്ദർശിക്കവെ പ്രസ്തുത സെമിനാരിയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിന് ഒരു മറുപടി കൊടുത്തു. ആ മറുപടിയുടെ ഒരു ഭാഗം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. “ദീർഘകാലത്തേക്ക് ഈ പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിയിൽ വർത്തിച്ച ആളും മുപ്പത് സംവത്സരത്തിലധിക കാലത്തേക്ക് സ്വന്തം ദുഷ്കർമ്മങ്ങളാൽ മലങ്കരയിലെ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ മതാഭിവൃത്തിയും സംസ്കാരഭി വൃദ്ധിയും പ്രതിരോധിച്ചവനും ആയ ആദ്യർഭഗ വൈദികനെ ദൈവം തന്റെ പക്കലേക്ക് കണക്കുകേൾപ്പിക്കാൻ വിളിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ

മാണിക്കത്തനാർ അവസാന നാളുകളിലെ ചിത്രം

“പലപല വിഷയത്തിൽ ജ്ഞാനമാലോചനയ്ക്കായ് ബലമുടയാരു ബുദ്ധിപ്രൗഢിയെന്നുള്ളതെല്ലാം നലമൊടു വിലസുന്നീ കത്തനാരിങ്ങിരിക്കു-
നളവിലപരനാരാണിന്നദിപ്രായമോതാൻ”
ലക്ഷ്മിപുരത്ത് കൊട്ടാരത്തിൽ
രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ
കവിസദാജ്ജനം നാടകം (1893)

NB:- നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ ചരമ ശതാബ്ദി 2004 ജൂൺ 19, 20 തീയതികളിൽ കുറവിലങ്ങാട് വെച്ച് ആചരിച്ചപ്പോൾ ദേവമാതാ കോളേജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ നടന്ന സെമിനാറിൽ വായിച്ച പ്രബന്ധം. 2015 ജൂൺ മാസം 13 ശനിയാഴ്ച കുറവിലങ്ങാട് (കാപ്പുനമ്പല) ബേസ് അപ്രേം നസ്രാണി ദയറായിൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ 111-ാം ചരമ വാർഷിക അനുസ്മരണ സിംബോസിയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പരിഷ്കരിച്ച പ്രബന്ധം

വൈദിക സമൂഹത്തിൽ ആ ആൾക്ക് യാതൊരു പിൻഗാമിയും അനു കർതാവും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അയാളുടെ ദുഷ്കൃത്യം വേഗത്തിൽ പരിഹൃതവും വിസ്മൃതവും ആകുമെന്നും നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം." (VCG PP 955, 956, 779)

മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന് കാരണമായത് മാണിക്കത്തനാരുടെ പരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു വരുമ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യം ദൈവനിന്ദ എന്ന്ല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. മരിച്ചിട്ടും ശവക്കുഴിയിലിട്ട് വീണ്ടും കൊല്ലുന്ന സലസ്കിയുടെ വാക്കുകൾ ക്രൂരമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. എല്ലാം തൃജിച്ചുകൊണ്ട് സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും വേണ്ടി ആജീവനാന്തം അത്യധ്വാനം ചെയ്ത സ്വാതന്ത്ര്യസമരപോരാളിയെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ അപ്പസ്തോലിക് ഡെലഗേറ്റ് അമ്പേ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ദുരന്തഫലമാണ് ഈ മുദ്ര ജൽപ്പനം. കാലം കഴിയുന്നോടും മാണിക്കത്തനാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് സീറോ മലബാർ, മലങ്കര സഭകളുടേത്. പുനരെകൃത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിയും പ്രവാചകനും അഥവാ കരിയാറ്റിയും പാറേമ്മാക്കലും മാണിക്കത്തനാരിലൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയായിരുന്നു. പിതാക്കന്മാർ തുടങ്ങിവെച്ചത് പൂർത്തിയാക്കിയ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി സഭയുടെ വീരശൂരവിശുദ്ധ നേതാവിനെ അപമാനിച്ച വ്യക്തി ഇന്നു വിസ്മൃതിയിലായി. എന്നാൽ ക്രാന്തദർശിയായ മാണിക്കത്തനാർ എന്ന സഭാ സ്നേഹിയുടെ കാലാതിശായിയായ ആത്മീയ നേതൃത്വവും പ്രവാചക ദർശനവും മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ശത്രുക്കൾക്കും സമുദായ വൈരികളുടെ വൈതാളികന്മാർക്കും എന്നും പേടിസ്വപ്നമായി നിലകൊള്ളുന്നു. മരിച്ചവൻ കൂടുതൽ ശക്തനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത് മിശിഹായുടെ ശത്രുക്കളെ പ്രകോപിതരാക്കിയതിൽ അത്ഭുതമില്ല. കൊന്നിട്ടും തീരാത്ത പക ഒരു വശത്ത്. കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടും ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ പ്രവാചകൻ മരണത്തെ അതിജീവിച്ചു പ്രവർത്തനം തുടരുന്നു.

മാണിക്കത്തനാരുടെ നിത്യം നിലനിൽക്കുന്ന പവിത്രമായ ആ സ്മരണ മലങ്കരയുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മായാതെ ഇന്നും ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ സമ്മേളനം തന്നെ. (2004 ജൂൺ 12,20) പിൻഗാമികളും അനുകർത്താക്കളും ഇല്ലാതെ പോകട്ടെ എന്ന ശാപം ഫലിച്ചുവോ ആവോ? മാണിക്കത്തനാരുടെ സ്വപ്നമായ സ്വജാതി മെത്രാൻ, സഭാത്തനിമ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ഹൈദാർക്കി സ്ഥാപനം അതേത്തുടർന്ന് ഇന്നേവരെ ആ സഭയ്ക്ക് വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള വളർച്ച, യാക്കോബായ പുനരെകൃം അഥവാ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ഉൽപ്പത്തി കേരള ക്രൈസ്തവ സഭക

ന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ശൈലിക വിശ്വാസപൈതൃകസംരക്ഷണം തന്റെ കടമയായി ആ മഹാനുഭാവൻ കരുതി. അന്ധശിര്യങ്ങൾക്കെതിരെ ഐക്യത്തിന്റെ കാവൽഭടനായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു. വിദേശഭരണത്തിനെതിരെയീര പോരാട്ടം കാഴ്ചവച്ച ആ ആത്മീയ ആചാര്യനെപ്പോലെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി ചരിത്രത്തിൽ മറ്റാരെയും കാണുന്നില്ല. കരിയാറ്റിയും പാരോമ്മാക്കലും സഭാചരിത്രത്തി

മാണി ശെമ്മാശ്ശൻ 19-ാം വയസ്സിൽ

മലബാറിലെ സഭാചരിത്രം നിർണ്ണായകമായ വഴിത്തിരിവുകളിലൂടെ സഭയെ തിരുത്തിക്കുറിച്ച യുഗവിധാതാവ്. ദൈവദാസൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഇവാനിയോസ് (1950)

ലെ ആദ്യത്തെ പുനരുകൃത പ്രസ്ഥാനമെന്ന് ആശയം പ്രവചകദൃഷ്ടിയോടെ തുടങ്ങിവെച്ചു. അതു തുടരുന്നതിനും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മാണിക്കത്തനാർ ജാത്യകൃത്യസഖ്യവുമായി മുന്നിട്ടിറങ്ങി. അഖിലലോക പ്രശസ്തി നേടേണ്ടിയിരുന്ന ആ പ്രവാചകന്റെ കാൽവെപ്പിന്റെ കാലടി ശബ്ദം രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസലിനു മുമ്പുതന്നെ ഉയർന്നുപൊങ്ങി. സഭൈക്യത്തിന്റെ ആ കാലോച്ച കേൾക്കാതെ പോയ സെലസ്കിമാർ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ പുനരേകീകരണത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ദീപനാളം തല്ലിക്കെടുത്താമെന്നു കരുതി പാഞ്ഞടുത്തുവെങ്കിലും ആ വെളിച്ചം ഇനിയും തീരെ തീർന്നുപോയിട്ടില്ല. ചരിത്രദൃഷ്ട്യോ മാപ്പർഹിക്കാത്താ തെറ്റാണ് ജാത്യകൃത്യസംഘത്തിനെതിരെ ചന്ദ്രഹാസമിളക്കിയവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയത്. നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മെത്രാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജാത്യകൃത്യസംഘം മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെ കാലക്രമേണ ഒരേ ഒരു സഭയാക്കി മാറ്റുമായിരുന്നു. 15 നൂറ്റാണ്ട് കാലം ഒന്നായിരുന്ന സഭയെ പലതാക്കി തല്ലിക്കീറി തമ്മിലടിപ്പിച്ച് പറങ്കിമാർ കാട്ടിക്കൂട്ടിയ കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ മാണിക്കത്തനാർ അന്ത്യം കുറിച്ചത് സെലസ്കിമാർ എങ്ങനെ സഹിക്കും. മാണിക്കത്തനാറെ കളിക്കളത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി നിർത്തിക്കൊണ്ട് മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളോടു പ്രതികാരം ചെയ്ത പലരും വിജയിച്ചു. അവർ വിജയിച്ചത് മാണിക്കത്തനാറെ തോൽപ്പിക്കുന്നതിലല്ല മറിച്ച് ലോകമുള്ള കാലത്തോളം ഇനിയൊരിക്കലും

സം മാണിക്കത്തനാർ അക്കാദമിയിലൂടെ വലതുഭാഗത്തിരുന്ന് പൂജിപ്പിച്ചുകൊടുത്തുണ്ടാവും. കാരണം കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ കയറിയ പുതിയ മെത്രാൻ ജനസാഗരത്തിലേക്ക് കണ്ണയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരാളെ മാത്രമേ കണ്ടാരുള്ളൂ. അതായത് സഭാഭരണസമിതിയിൽ കയറിയ കർമ്മങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നും ചെയ്യാൻ മുമ്പേ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ മുൻപിലേക്ക് മാടി വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവന്നു. ധീരനായ മാർ കുര്യാക്കുശ്ശേരി അദ്ദേഹത്തെ സഭാഭരണസമിതിയിൽ നിന്നും പരസ്യമായി മോചിപ്പിച്ചു.

മാണിക്കത്തനാർ അവസാന നാളുകളിലെ ചിത്രം
 ഈ മഹാനുനിതാത്മാം ശാന്തി നൽകാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിടം നമുക്കെന്നും സർവ്വേശ്വര സന്നിധാനത്തിൽ അഡ്വ. എൻ. എക്സ്. കുര്യൻ എടുപ്പറയിൽ (1954)

മാണിക്കത്തനാരുടെ കബറിടത്തിൽ സ്മാരക ശില സ്ഥാപിക്കുന്നത് മാക്കിൽ പണ്ടേ വിലക്കിയിരുന്നു. സ്മാരകമുണ്ടാക്കിയതിനു യോഗം ചേർന്ന വൈദികരെ എല്ലാം ശാസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കാലം മുന്നോട്ടുപോയി മാണിക്കത്തനാരുടെ പിതൃസഹോദരിയുടെ കൊച്ചുമകനായ മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി കബറിടത്തിൽ സ്മാരക ശിലസ്ഥാപിച്ചതോടെ ചരിത്രം വേറൊന്നായി. നിയീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സ്മാരകം ആവശ്യമില്ല. കേരള കത്തോലിക്കാ സുറിയാനി സമുദായവും ആ സമുദായത്തിൽ സ്വജാതിയർമ്മാധ്യക്ഷന്മാരും നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം (VCG PP 945) മാണിയച്ചൻ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ അവിലേന്ത്യാ സഭയല്ലാതെ മറ്റൊരു സ്മാരകം ആവശ്യമില്ല. അത്തരമൊരു സ്മാരകം ഇനിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അടിത്തറ ഇട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മരണത്തോടെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ മാണിയച്ചനെ മരന്നു കളയുമെന്നു കരുതിയ സലേസ്കിമാർക്കു പാടേ തെറ്റുപറ്റി. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കതീതമായി സഭാ തനിമ നേടി എടുത്ത മാണിക്കത്തനാരുടെ ആറടി മാർബിളിലെ

1861- മെയ് -9 - റോമാസഭയുമായി ഐക്യത്തിലായിരുന്നു കൽദായ പാത്രീയർക്കീസ് മാർ യൗസേപ്പ് ഔദോ അയച്ച മാർത്തോമ്മാ റോക്കോസ് മലങ്കരയിൽ എത്തി. സുറിയാനിക്കാർ നാട്ടിലുടനീളം അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. പ്രൊപ്പഗാന്താ കക്ഷികൾ ചാവറയച്ചനെ മുൻനിർത്തി പോരാട്ടമായി.

1861- ജൂൺ 8 : സുറിയാനിക്കാരുടെ 154 പള്ളികളിൽ 38 എണ്ണം ഒഴിച്ചുള്ളവ റോക്കോസിനെ സ്വീകരിച്ചു. വിരളി പുണ്ട വരാപ്പുഴക്കാർ വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ വികാരി ജനറാളായി ചാവറയച്ചനെ നിയമിച്ചു. കുറെ സുറിയാനിക്കാരെ കൂടെ നിറുത്തി അവരുടെ ഐക്യം തകർക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ചാവറയച്ചനെ മെത്രാനാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ പ്രശ്നം തീരുമായിരുന്നു. അത് അവർ ഗോപ്യമായി തടഞ്ഞ് സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ പോരടിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ചാവറയച്ചനെ കരുവാക്കിയത്.

പൊന്തിഫിക്കൽ വികാരി ജനറാൾ

1861- ജൂലൈ : റോക്കോസിൽ നിന്ന് കൊച്ചുമാണി ആദ്യ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

1861- സെപ്റ്റംബർ - റോക്കോസിനു മഹറോൻ.

1861- നവംബർ - മാണിശെമ്മാശാൻ ഗോവർണ്ണേറ്റോരുടെ സെക്രട്ടറി.

1862 - മാർച്ച് - റോക്കോസ് സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി.

1867 - മാണിശെമ്മാശാൻ മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ.

1872 - സെപ്തംബർ -19 : മംഗലപ്പുഴ ശെമ്മാശന്മാരുടെ ഹർജി ഗോവയിലേക്കയച്ചു.

തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മാണിക്കത്തനാരെപ്പോലെ ഒരു മഹാനില്ല. അവിടുത്തെ നിര്യാണം തെക്കേ ഇന്ത്യക്ക് അപരിഹാരമായ നഷ്ടമായിരിക്കും.

പി. താണുപിള്ള എം. എ.

ചീഫ് സെക്രട്ടറി തിരുവിതാംകൂർ (1903)

മാണിക്കത്തനാരുടെ സഹോദരൻ സിറിയക് വക്കീലിന്റെ ജാമാതാവ് ഷെവ. ഐ. സി. ചാക്കോയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം സ്കൂൾ ഓഫ് ആർട്സിലെ ചിത്രകാരന്മാർ വരച്ച ചിത്രം.

www.TheCMSIndia.org

മെന്നു ഹർജി സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാൻ മർസലിനോസ് വഴി
മാന്നാനം യോഗത്തിൽ ഡലഗേറ്റിനു കൊടുക്കുന്നു. അതിനു പിന്നിൽ
പ്രവർത്തിച്ച ബുദ്ധി മാണിക്കത്തനാരുടേതു തന്നെ. ആ ഹർജിയിലെ
ഒന്നാമത്തെ ഒപ്പും മണിക്കത്തനാരുടേത്.

1886 - മാർച്ച് -16 : ജാത്യകൃസംഖ്യത്തിനായി കോട്ടയത്തെ വുഡ്ലാൻഡ്
എസ്റ്റേറ്റ് മാണിക്കത്തനാരുടെയും മാർദിവന്യാസ്യോസിന്റെയും പേരു
എഴുതിവാങ്ങി.

1887 - ഏപ്രിൽ - 15 : ജാത്യകൃസംഘത്തിന്റെ ജിഹ്വാനസ്രാണിദീപിക
യുടെ പ്രഥമ ലക്കം മാണിക്കത്തനാരുടെ മേൽ നോട്ടത്തിലും ഉത്തര
വാദിത്വത്തിലും വെളിച്ചം കണ്ടു. മലയാളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തന
രംഗത്തെ പ്രഥമ കാൽവയ്പ്പായി അതു വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു. മലയാ
ളനാടിന്റെ സംസ്കാരികവും സാമുദായികവുമായ നവോത്ഥാനത്തി
ലേയ്ക്കുള്ള കുളമ്പടി ശബ്ദമായി അതുമാറി. "മലയാള മനോരമ" ആരം
ഭിച്ചതിന്റെ പിന്നിലും മാണിക്കത്തനാരുടെ പിൻതുണയും പ്രോത്സാഹ
നവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നകാര്യം ഇന്ന് ആരോർക്കുന്നു! പ്രസ്തുത
പത്രസ്ഥാപനവും സമീപത്തുള്ള കത്തിഡ്രലും സ്കൂളും ഒക്കെ സ്ഥാപി
തമായതു മാണിക്കത്തനാരുടെ കണ്ണീരു വീണ ഭൂമിയാണെന്നെങ്കിലും
പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ഉടമസ്ഥർ ഓർത്തിരുണെങ്കിൽ
നന്നായിരുന്നു.

1887- ഏപ്രിൽ : അപ്പസ്തോലിക് ഡലഗേറ്റ് അയ്യത്തിയുടെ ക്ഷണപ്ര
കാരം മാണിക്കത്തനാർ ഊട്ടിയിലെത്തി സഭാക്കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച
ചെയ്തു.

1887 - ഡിസംബർ : മാണിക്കത്തനാർ മെഡിലിക്കോട്ടിനെ സ്വീകരിച്ചു
കൊണ്ടുവരുന്ന വഴി വടക്കാഞ്ചേരി ഇടവകക്കാരെ ഒരു രാത്രികൊണ്ട്
ശീശ്മയിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്തു. ഡിസംബർ 11 അവിടെ മെഡിലി
ക്കോട്ടിനു സ്വീകരണം ക്രമീകരിച്ചു.

1888 - ഫെബ്രുവരി - 1 : ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ലവീഞ്ഞു മെത്രാൻ തുളു
സിൽ നിന്ന് സഹായ മദ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് മാണിക്കത്തനാർക്ക് എഴു
തുന്നു.

1888- ഏപ്രിൽ -5 : ലവീഞ്ഞു മെത്രാനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു വരു
വാൻ മാണിക്കത്തനാർ ഊട്ടിയിലും തൃശിനാപ്പള്ളിയിലും ചെന്നെ
ത്തി.

1888- മെയ് -10 : ലവീഞ്ഞിന്റെ ആലോചനക്കാരനായി നിയമിതനായി.

1888 - മെയ് : സഭൈക്യ ചർച്ചകൾക്കായി മാർ ദിവന്യാസിയോസി
നെയും കൂട്ടി ഊട്ടിയിൽ അപ്പസ്തോലിക് ഡസിഗേറ്റിന്റെ ചക്കൽ
എത്തി.

1888 - ഡിസംബർ : ചങ്ങനാശേരി സുനഹദേസ് മാണിക്കത്തനാരുടെ പുനരുകൃ പ്രസ്ഥാനത്തെ ലവീഞ്ഞ് താറടിച്ചു വിമർശിച്ചു.

1889 - ജനുവരി : ലവീഞ്ഞിന്റെ ആസ്ഥാനമായി മാണിക്കത്തനാറെ കുറവിലങ്ങാട് (ഇന്നത്തെ ക്ലാർറ്റ് ഭവൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കൂന്ന്) കാണിച്ചു കൊടുത്തു. മാണിക്കത്തനാരുടെ നാടായിരുന്നതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വെറുത്തിരുന്ന, ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ലവീഞ്ഞ് ആ സ്ഥലം വേണ്ടെന്നു വച്ചു.

1889 - ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭാസ്ഥാപനത്തിനു മാണിക്കത്തനാരുടെ ശ്രമം.

1889 - സെപ്റ്റംബർ - 8 : പൊന്തിഫിക്കൽ അധികാരങ്ങളുള്ള വികാരി ജനറാളായി നിയമനം മെത്രാന്റെ മുടിയും വടിയും വേഷവിധാനവുമായി മാണിക്കത്തനാറെ കണ്ട മാത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെല്ലാവരും സന്തോഷം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ഇതേ സന്തോഷം പുത്തൻകൂർ സമുദയത്തിലും ഐക്യചലനമുണ്ടാക്കി.

1889 - നവംബർ 14 : പാലായിൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ പൊന്തിഫിക്കൽ കൂർബാന (മെത്രാൻ വേഷത്തിൽ).

1890 - ജനുവരി - 29 : മൂന്നു നോമ്പ് ബുധനാഴ്ച കുറവിലങ്ങാട് 2-ാം മത്തെ പൊന്തിഫിക്കൽ കൂർബാന.

1890 - ഏപ്രിൽ - ഓഗസ്റ്റ് : വികാരി ജനറാൾ അഡ്മിനിസ്റ്റേറ്ററായി സഭാ ഭരണം നടത്തുന്നു.

1890- ജൂൺ ശീശ്മക്കാർ നെല്ലിക്കാട്ടിൽ ബ: വർക്കിയച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കുറവിലങ്ങാടുപള്ളി കൈയ്യേറി. മാണിക്കത്തനാർ അവർക്കെതിരെ കേസു നടത്തി ജയിച്ചു. മേലൂസ് വച്ചു നീട്ടിയ മെത്രാൻ സ്ഥാനം, ആ കൽപ്പന എഴുതിയ കടലാസ് വലിച്ചു കീറി ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ എറിഞ്ഞുകൊണ്ട് താൻ ആരാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയ ആ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കാവൽ ഭടൻ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും ഭീക്ഷണികൾക്കും വഴങ്ങുന്നവനല്ല എന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി തെളിയിച്ചു.

1890- ജൂൺ -4 ലവീഞ്ഞ് ഊട്ടിയിൽ നിന്ന് മാണിക്കത്തനാറെ ശാസ്ത്രചുങ്കൊണ്ട് കത്തെഴുതി. പറങ്കിയുടെ കാപട്യവും ധിക്കാരവും അതിനെ പരമകോടിയിൽ എത്തിയ ആ കത്ത് ഒന്നു മാത്രം മതി മാണിക്കത്തനാരുടെ നിസ്വാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവും ആത്മാർത്ഥവും ആത്മസഭാസന്ദേഹം മൂലം സഹിക്കേണ്ടി വന്ന പീഡന പരമ്പര മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്.

1890 ജൂൺ - 14 : ലവീഞ്ഞിനു മാണിക്കത്തനാരുടെ മറുപടി സാഹിത്യത്തിനു നോബൽ സമ്മാനം അർഹിക്കുന്ന മറുപടിയാണത്. ഹിമാലയത്തോളം നീന്ന പറങ്കിയുടെ അഹങ്കാരത്തിന്റെ കുമ്പിനു കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ അടി ആ മറുപടി തന്നെ.

1890- സെപ്റ്റംബർ - 8 : തൃപ്പൂണിത്തുറ പള്ളിയിൽ 3-ാം മത്തേതും അവസാനത്തേതുമായ പൊന്തിഫിക്കൽ കുർബാന.

1892- ഏപ്രിൽ : ലവീഞ്ഞ് മാണിക്കത്തനാറെ വികാരി ജനറാൾ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കി ഇതോടെ പറങ്കിയുടെ നാളുകൾ എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നു തീർച്ചയായി. നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ വികാരി ജനറാൾ സ്ഥാനം മാണിക്കത്തനാർക്ക് ഒന്നും അല്ലായിരുന്നു. നാട്ടുകാരെ ഭിന്നിപ്പിച്ച് നടക്കുന്ന പറങ്കി ഭരണം ഇനിയും തീർന്നിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കിയ പ്രവൃത്തികളായിരുന്നു ലവീഞ്ഞിന്റെത്. അങ്ങനെ അവസാനത്തെ പോരാട്ടത്തിന് കളമൊരുങ്ങി എന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി മാണിക്കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബാബേൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ വത്തിക്കാനിലുള്ള പ്രതിനിധി, ഫാ. ജിയാമിലുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി ലവീഞ്ഞിനെതിരെയുള്ള കത്തുകൾ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു നേരിട്ടു വായിക്കുവാൻ വേണ്ടി വ്യഭനായ മാണിക്കത്തനാർ ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷ പഠിച്ചു. മാത്യുഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട പരാതി പ്രളയം കണ്ട് ലെയോ XIII മാൻ പറങ്കി ഭരണത്തിന് അന്ത്യം കുറിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

1896 - മാർച്ച് : തന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ റോമിൽ എത്തിയ ലവീഞ്ഞിന്റെ മുൻപിൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ ഇറ്റാലിയൻ കത്തുകൾ വാരിനിരത്തിയ ലെയോ XIII -ാ മന്റെ മുൻപിൽ പറങ്കി ഭരണം പടിയിറങ്ങി.

1896- ഏപ്രിൽ : പറങ്കിയുടെ ഭരണദുരന്തത്തിന്റെ ദാരുണമായ അന്ത്യം. സ്വദേശി മെത്രാൻമാരായി. മാർ ലൂയിസ് പഴയപറമ്പിൽ മാർ യോഹന്നാൻ മേനാച്ചേരിൽ, മാർ മത്തായി മാക്കിയിൽ എന്നിവർ നിയമിതരായി. ഏറ്റം യോഗ്യനായ, ഏറ്റം സ്വീകാര്യനായ മാണിക്കത്തനാറെ തഴഞ്ഞുകൊണ്ട് പറങ്കി പകരം വീട്ടി. വടക്കും ഭാഗത്തിന്റെ ഭീമ ഭൂരിപക്ഷത്തെ തെക്കും ഭാഗത്തിന്റെ ദയനീയ ന്യൂനപക്ഷത്തെക്കൊണ്ട് ഒതുക്കാനുള്ള തന്ത്രമായി അതു തീർന്നു. ആ ദുരന്തത്തിന് അന്ത്യം കുറിക്കാൻ “കിഴവന്റെ യാത്ര” ക്രമീകരിച്ച മാണിക്കത്തനാർ കാര്യങ്ങളെല്ലാം “കിഴവനെ” ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് തന്റെ സ്വർഗ്ഗ യാത്രയ്ക്ക് തിടുക്കം കൂട്ടി.

1904- ജൂൺ - 20 : മാണിക്കത്തനാരുടെ സ്വർഗ്ഗയാത്ര.